

1011·LISTI

LETO II.

LIST DOBRE VOLJE ZA SLOVENCE / IZHAJA DVAKRAT MESEČNO

ŠTEV. 13

Tekoči račun pri Poštnem čekovnem uradu v Ljubljani, številka 10.644. Naročnina četrletno din 9.—, polletno din 16.—, celoletno din 30.—.

SRBOHRVATSKI SPORAZUM

*Sinko: „Oča, zakaj pa so prišli Srbi in Hrvati sporazum podpisati na Bled?“
Oče: „Veš, sinko, zato, da bomo imeli tudi Slovenci nekaj od tega!“*

Prihodnja številka izide v soboto, dne 16. septembra.

LISTU »SLOVENIJA«.

Kaj že star pregovor de?
Čistemu je čisto vsel
Kdor pa išče svinjarije
na vseh koncih jih odkrije.

ZAGORSKEMU.

Tvoje pismo sem prebral
in besedo častno dal,
tvoje da ime ne bo
več mi kvarilo — nivo!

Božo.

Lahkih nog naokrog

Washington. — Merodajni krogi izjavljajo, da so pozvali ameriške izletnike domov samo iz narodnozdravstvenih razlogov. V Evropi se je namreč klima zelo spremenila in je postala precej — vroča.

Tokio. — V tukajšnjih krogih pričakujejo po znanih dogodkih pristop Rusije k paktu proti kominterni. V slučaju, da Rusija te konsekvence ne bo izvajala, ji bo Japonska ta korak v posebnih diplomatskih pismih priporočila.

London. — Veliko pozornost je vzbudilo dejstvo, da je dežnikar, kateremu je dal g. Chamberlain svoj dežnik v popravilo, dežnik takoj vrnil in izjavil, da s to marelo ni mogoče nič več napraviti.

Pariz. — G. Daladier je izjavil, da bo postal popolni abstinent, kajti Münchensko pivo in ruska vodka sta mu enako slabo teknila in mu obležala v želodcu.

Bratislava. — V merodajnih krogih izjavljajo, da je podla laž trditelj, da minister Mach ne obvlada slovaškega jezika. Gospod minister se je že ves čas obstoja s ustoje slovaške države marljivo učil slovaščine in jo že dokaj dobro obvlada.

V znamenju časa in novih spoznanj

Angleška diplomacija se je premislila, da bi poslala v Gdansk Runcimana, ker je lord. Za diplomatske manevre so lordi zastarele firme, ki so v Gdansk v 1918 poslali Namesto lorda so poslali Angleži v Gdansk profesorja Biley-a. Profesor je pa danes dostikrat slabše plačan kakor lordi, zato je primeren zastopnik lordske demokracije. Praviijo, da se je profesor temeljito lotil svoje naloge in je izdal že tudi prvo poročilo:

»V vprašanju, ali je Gdansk neobhodno potreben za Poljsko, sem prišel

do zaključka, da ni ravno tako. Nekaj vode in hiš imajo Poljaki brez Gdanska. Človek lahko živi, če je brez rok in nog in še marsikaj mu lahko manjka, pa ne umre. Samo glave mu ne smejo odrezati. Pri kači pa vidimo, da njen rep živi in miga celo brez ostalega trupa in glave. ...

Poljaki menijo, da bi gospod profesor migal s svojo modrostjo doma in čakal, kdaj bo britansko otočje samo še repek britanskega imperija.

Avgust 1939

Diplomati akt na akt
in ministri pakt na pakt
in države blok na blok,
vse gre čudno naokrog.
Tu in tamkaj sporazum,
a drugod pa bumbumbum.
Živčna vojna to je res,
vseh politikantov ples.
Kdaj bo vsega tega kraj,
bo li dolg še dirindaj,
ki ljudem je pamet vzela,
saj ves svet je ponorel.

DIPLOMATSKO POJASNILO

— Kdaj izda vlada britanskega imperija diplomatsko Belo knjigo?
— Kadar ima na vesti dovolj črnih grehov.

VSEM LJUBITELJEM POLŽEV!

Kupil sem farmo in začnem s polžerejo. Za to sem se odločil po večmesečnem treniranju z Molotovim. Svoje sposobnosti, ki sem jih pokazal v Moskvi, hočem izkoristiti v polžereji. Priporočam se za velik odjem. Vse vlade bom naprosil za naklonjenost pri sklepanju trgovinskih pogodb. Že zdaj jim pa jamčim, da bodo polži cepljeni z antikomunističnim serumom. Četudi sem se pogajal z boljševiki, nisem pozabil na dolžnosti, ki mi jih narekuje moj stan. Da moji polži ne bodo nevarni za civilizacijo in kulturo, je najbolj razvidno iz tega, ker nisem sklenil z boljševiki nobene pogodbe.

W. Strang, s. r.,

bivši odposlanec vlade britanskega imperija pri boljševiški vladi v Moskvi, Poštni predal London.

NAJNOVEJŠA

diplomatska poteza Španije dokazuje, da tudi Španci ne marajo biti pri polomljenem vozu za — peto kolo.

ČESA SE LITVA BOJI.

Kovno, 15. julija. Litva je zaprosila velesile, naj ne intervenirajo več v njeno korist, ker se boji, da se ne bi preveč zavzele zanj.

Tretji se je skujal...

— Kako naj igramo tarok, ko se je pa tretji skujal?!

Najnovejše!

Nemec zdaj po rusko pleše
Rus pa jodlat' se uči,

tega nam še lansko leto
nihče rad verjel ne bi.

Senzacija!

Vse le v Moskvo zdaj drvi,
kaj pa tamkaj se godi?
Mar dojenčke spet grdo
boljševiki parajo,
morda grozni je Stalin
vendarle že enkrat hin.

Nič od tega žal ni res,
v Moskvi bo samo kongres
vseh evropskih advokatov
in svetovnih diplomatov.

Državno priznано enoletno trgovsko učilišče

CHRISTOFOV UČNI ZAVOD

LJUBLJANA, DOMOBRANSKA CESTA 15

Odobren z odlokom ministrstva trgovine in industrije
— S PRAVICO JAVNOSTI —

Zavod pripravlja v enem šolskem letu učence in učenke za raznovrstne pisarniške službe v gospodarskih podjetjih, pri trgovcih, tovarnah, špedicijah, denarnih zavodih, odvetnikih, notarjih i. t. d. — Zavod je potrjen od ministrstva in ima pravico javnosti (rodbinske doklade, železniške karte). Izpričevala veljajo tudi kot dokaz polne učne dobe in dve leti pomočniške prakse v trgovski obrti.

**NAJVEČJI IN NAJMODERNEJŠI ZAVOD
TE VRSTE V NAŠI DRŽAVI**

Pišite po brezplačno šolsko izvestje in ilustrirani prospekt.
— VPISOVANJE DNEVNO —

Šolnina zmerna.

Pouk prične 12 septembra

WELLS,

pisatelj »Svetovne zgodovine«, je izdal novo knjigo o možeh, ki imajo danes svet v rokah. Ministrskega predsednika svoje dežele, lorda Chamberlaina, je nemilo zdelal. Pravi, da je omejen, brez širokega obzorja (četudi gospoduje imperiju, v katerem sonce nikdar ne zatone), ozkosrčen, sebičen in ciničen, pravcati angleški kramar. — Upajmo, da se visoka gospoda dobro poznata in da svetovnoznan pisatelj svetovnoznanemu mareljarju ni bil krivičen.

Iz srečne Španije

Ni res,

da je bilo po končani vojni, torej v državljanskem miru justificiranih 80.000 republikancev vseh branž. Res pa je, da jih je prejelo zaslužen kaznen 79.985.

Monarhisti in falangisti

so se izognili novih bojov samo zategadelj, ker se niso mogli zediniti, kdo bi v novi državljanski vojni markiral rdeče krivce brezbožnega krvoprelitja in sploh vseh naglavnih grehov.

Na špansko klanje

je po poročilih španskega Prizada vplivalo pridelovanje žita. Pred pokoljem so ga dobili iz zemlje in slame okrog 40 kvintalov, po državljanski vojni pa 30 milijonov. — Zato so morali tudi zmanjšati število kruhojedcev, ki so bili na Španskem zmeraj bolj kruha lačni

kakor pa siti in je upati, da se bo ta tradicija tudi ohranila.

AGENCIJA »RUMENA RACA«

poroča: Japonci zmagujejo po stari navadi na vseh frontah, zlasti na diplomatski. Preokret Rusije je njena zasluga, ker ji je zbila vse aeroplane. Zato Japonska razširja geslo »Azija Azijatom!« v geslo »Rumenim ves svet!« Zadnji dogodki ji dajejo upanje, da to geslo izpolni do kraja, kajti ravno po zadnjih dogodkih niso vodilni japonski krogi rumeni samo na koži, temveč tudi v — gatah.

FRANCOZI SE KESAJO

ker so na pariški svetovni razstavi postavili nasproti sovjetskemu paviljonu nemški paviljon. Takrat so se pričela prva diplomatska koketiranja. Potem je tiha simpatija tlela kakor prva ljubezen. Zdaj je pa iz pepela bruhnila na dan kakor divji zakon. Vse debelo zija, Francozi pa najbolj. Zakaj so pa omogočili, da sta Nemec in Rus gledala drug drugemu v paviljone in se ob francoski muziki — zapeljevala.

»UČENEC JE PREKOSIL UČITELJA«

pravijo francoski diplomati. Francozi so kljub paktu z Rusi šli na monakovsko pivo, zato ne morejo zameriti, da so Rusi kljub paktu s Francozi pokušili, kakšno je rensko vino.

Pred novo sezono

Polagoma popušča žar že sonca, ki na možgane je tako pritiskal, da vsak zemljan te vroče pasje dneve si vode ali sence je poiskal.

Popušča sonce. Mozeg — kdor ima ga! polagoma začne spet delovati, ker je baje potreben za sezono, ki znova v mesto k nam prikolovrati.

Spet polni trgovine odjemalec in naj trgovec, ki ne mara krize, profita rajši manj odstotkov služi, kot pa, da tihotapi vam — devize...

H gostilnam se nekterim v tej sezoni s ponižno prošnjo pivec vsak obrača, da naj vedó že vendar za razliko, kaj šmarnica je in kaj je — pijača!

Kdor si tovarno osnovati kani in jo čez teden kar v Egipt prenesti, naj pomni, da se ni rodil delávec zato, da večno lačen bo na cesti...

Mladina, ki prihajaš sil prepolna zdaj v šole svoje, svežih sokov: Ne trati jih z mrcvarjenjem profaksov, in ne izzivaj kakšnih živčnih šokov...

Profesor, če že po prečuti noči s krvavimi očmi boljšeš v praznino, ne spuščaj jeze svoje na dijaka, ker kriv ni on, da pil si slabo vino!

Ti, kinematograf, v sezoni novi imej zato samo svoje lepake, v slovenščini ljudem spored da znaniš, pa ne le za — jezikovne spake!

Ti, pevski zbor, ne vadi zgolj slovan-skih le budnic! Vem, rad bil bi nacionalen! A, človek dober je lahko Slovenec, ne da bi bil pri tem — sentimentalni!

Ti, Talija, ki pastorka financ si, ko vsak s subvencijo ti ponagaja, del naroda nikar v spored ne jemlji, ki avtorjev slovenskih ne izvaja!

Po bankah in po društvih diletantje, ki vam srce za gledališče skače, spoštujte rek, da vsak še režiser ni, kdor zna narečje le — vasi domače!

Še to: Kdor svet pozna do Hoč le, Tezna, a se glede vrednot kaj ešofira, naj gobezdalo gre vsaj do Ljubljane, ker kritik ni še vsak, kdor kritizira!...

D. Goflja.

Dobra trgovina

Moj prijatelj Miha je odprl trgovino. Ni sicer velika, toda med trgovine vendar spada.

Oni dan sem ga obiskal okoli sedme ure zvečer in ga prijateljsko povprašal, kako mu gre posel in zaslužek. Kajti ni šala, začeti dandanes trgovino in privabiti stranke.

»Da ti natančno povem«, mi je dejal, »ti si šestnajsti v zadnje pol ure.«

Bil sem navdušen. Prosim vas, tak uspeh! Ni šala: Takorekoč prvi dan samostojnega poslovanja v znamenju lastne trgovske koncepcije in šestnajst strank v pol ure!

»Veš, stvar je ta«, je nadaljeval Miha, »moja trgovina je postala nekak informacijski urad. Vedno dajem nekakšne informacije. Pred kratkim me je na primer neko deklo vprašalo, ali stanuje v tej hiši gospod Bradavica. Potem je prišel nek otrok in rekel, da bi hotela njegova mamica zamenjati blago, ki ga je kupila v drugi trgovini, ker je zanič. Skoraj bi pozabil važen obisk: neka gospodična me je zaprosila za kos papirja, da si zavije svojo vlažno kopalno obleko. Za njo je prišel nek trgovski potnik in mi je ponudil prvovrstne britvice, nek drug možki pa se je prišel dogovoriti z mojo prodajalko za rendes-vous ob osmih. Neki smrkavec me je prišel vprašati, kje je najbližja lekarna, starejša fina dama pa se mi je vljudno opravičila; rekla je, da je hotela stopiti v sosednjo trgovino, pa je zgrešila. Dva gospoda sta prišla prodajati srečke za dobrodelno tombolo. Za njima je prišla lepa mlada dama in me vprašala, koliko je ura, ker ima ob sedmih sestanek... Nek debeluhar me je prosil za dovoljenje, da si v moji trgovini malo odpočije, pravi, da mu ta vročina zelo škoduje. Neki bokarski tip si je prišel prižgat cigareto, neka dama s petimi otroki pa je prišla vprašati, ali ni včeraj slučajno pozabila v moji trgovini dežnika. Tudi prodajalec nekakšnih pornografskih slik »med štirimi očmi« je prišel... Končno so mi prinesli dva opomina, da plačam blago...«

»Torej se svoje blagajne niti dotaknil nisi, nesrečnež?« sem ga vprašal.

»Kako da ne! Vzel sem si iz nje kovača in poslal vajenca, da mi kupi prašek za pomirjenje živcev...«

Bibi.

MARIBORSKA TOČNOST

Točnost pa že taka! Za časa Mariborskega tedna smo jo zopet lahko občudovali. Narodni festival se je pričel mesto ob pol 6. uri komaj ob šestih, večerna regata na Dravi mesto ob 9. uri celo šele po 10. uri, tekma čolnov je imela le trideset ur zamude, zadnje soboto je pričel Veseli teater šele ob 9. uri (brez krivde prirediteljev - op. ur.): pač pa je prvi večerni obiskovalec Mariborskega tedna zahteval znižano vstopnico še ob pol 7. uri, čeprav je veljala šele po 7. uri.

— Jesen je tu. Dokaz: na trgu 45 češpelj za dinar, po naših dolinah pa se že 10 dni zbirajo — štoklje. No, če bi šlo po štokljah, imamo celo leto kar dobro jesen...

— Jesen bojda prinaša darove. Da bi nam prinesla kaj prida darov ta jesen, je—sen!...

— Taborišče za delomržneže so kanili ustvariti mestni očetje, pa so se premislili. Razumljivo. Ker tako velikega kompleksa v mariborski okolici ni najti in bi morali v to svrhu postaviti kar nekaj nebotičnikov...

— Kako ve pešec, korakajoč proti Kamnici, kje se neha Maribor in se začne Kamnica? — Kjer hodiš radi prahu samo še po megli in uživaš zato vtis Londona, je še Maribor. Kjer se ti pa zdi, da si dromedar v Sahari, ker se pogrezneš do kolen v prah, tam je pa Kamnica...

— Predlog za novi mariborski grb: Oblak prahu, sredi oblaka krokar, ki leti čez državni most. Leti pa zato, ker je most ves razkopan in drugače ne more čezenj...

— »Tri neumni dnevi«, »nevidna opasnost« in »sablast«! Tako vabi kino Pobrežje k predstavam. Če niso bili filmi boljši od te slovenščine, je joj...

— Tudi podmornice so uspešna reklama, posebno če piše na njih »Supmarine«, menda radi Nemcev. Mislim, da je bolje skregati se z Nemci, kot pa s pisavo tujk...

— Vojna napetost dela iz revežev tatove. Na ljubljanski gasilski razstavi je nekdo zato ukradel — plinsko masko.

— Kradejo pa tudi termometre iz vremenskih hišic. Dotični tip bo sedaj vsaj vedel, kedaj mu bo radi te tatvine postalo — vroče...

— Novi denar je prišel v promet. Dobro bo služil zlasti plačilnim natakarnjem po polnoči, ko pijanci ne razločujejo več dosedanjih kovancev po 20 dinarjev, od novih petdesetakov.

— V Ljubljani rešujejo operne krize z uprizarjanjem krivične gonje. Ali računa novo vodstvo s tem? Ali mu bo kaj ta **uk mar?**

— Prometnih nesreč pa kar naprej dežuje. Kmalu bomo lahko postavili spomenik Neznanemu Mariborčanu, ki še ni postal žrtev prometne nesreče...

— Nekaterim je dolgčas, zato si preganjajo čas s tem, da po gostil-

nah in stanovanjih še ostrijo vojno psihozo in begajo še kolikor toliko mirne ljudi. Umazanije kvasijo, ker imajo rilec; slišijo travo rasti, ker imajo strleča ušesa. Kdor ima rilec, je prase, kdor štrleča ušesa, pa — osel!...

— Viteško dvorano v gradu restavrira prof. Stern. Upam, da se bo bolje odrezal, kot dosedanji restavraterji v gradu...

Nov rekord

Postavili so nov rekord tam doli onkraj Donave: obesili tam v isti čas kar štiri so razbojnike!

To je pravično, je lepó, da se pravici zadosti, da zarod se razbojniški en gros na vislice tišči.

Vendar zaenkrat je dovolj. Naj ublažijo prakso to, oziroma: naj se nikar ne stegne na korupcijo.

Ker, če bi vse obešali, ki kje korupcijo goje, ne zmanjkalo samo vrvi bi, zmanjkalo bi — **da bi!**

Klobuke, obleke, perilo, nogavice, kombineže, dežnike itd. nudi ugodno

konfekcijska trgovina

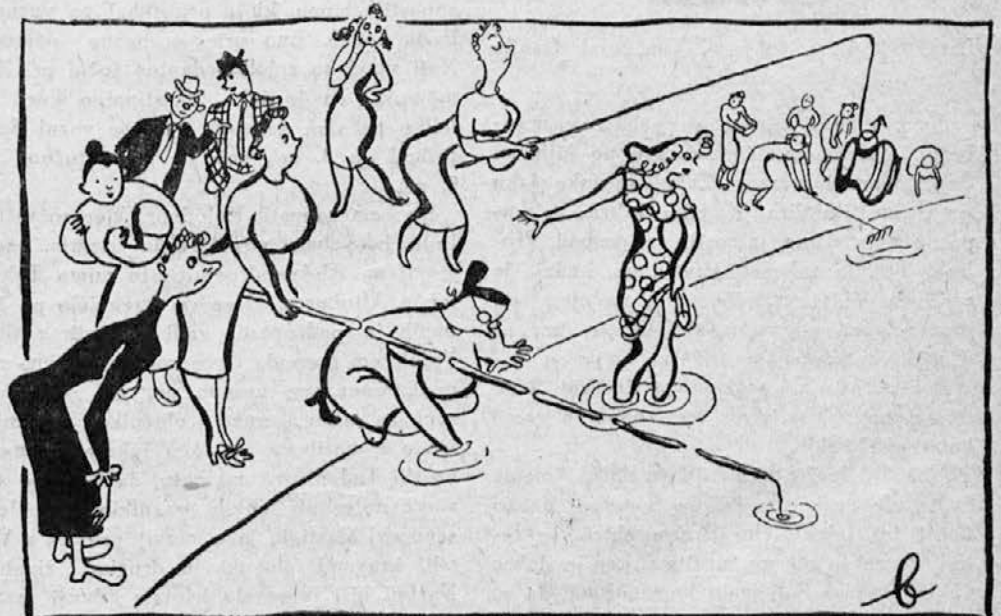
Jakob Lah
Maribor, Glavni trg 2

VEČINA

V Dolgi vasi so že tretjič igrali Miklovo Zalo. Dvorana je bila skoraj prazna. Med redkimi gledalci so bili tudi trije fantini, ki so se med igro glasno pogovarjali. Pa stopi eden izmed igralcev v ospredje odra in zagrmí: »Mir, če ne boste tepeni! Nas igralcev je več kot vas gledalcev in povrh smo še Turki.«

Lov na ženine ob Dravi

»Večernik« poroča, da je neki hišnik prestregel v Dravi steklenico, v kateri je bil listič s pozdravom in naslovom nekega šoferja iz Beljaka, ki eventualno najditeljico lepo pozdravlja. Najditelj ima več hčera, ena je mladeniču odgovorila in v kratkem bo poroka...

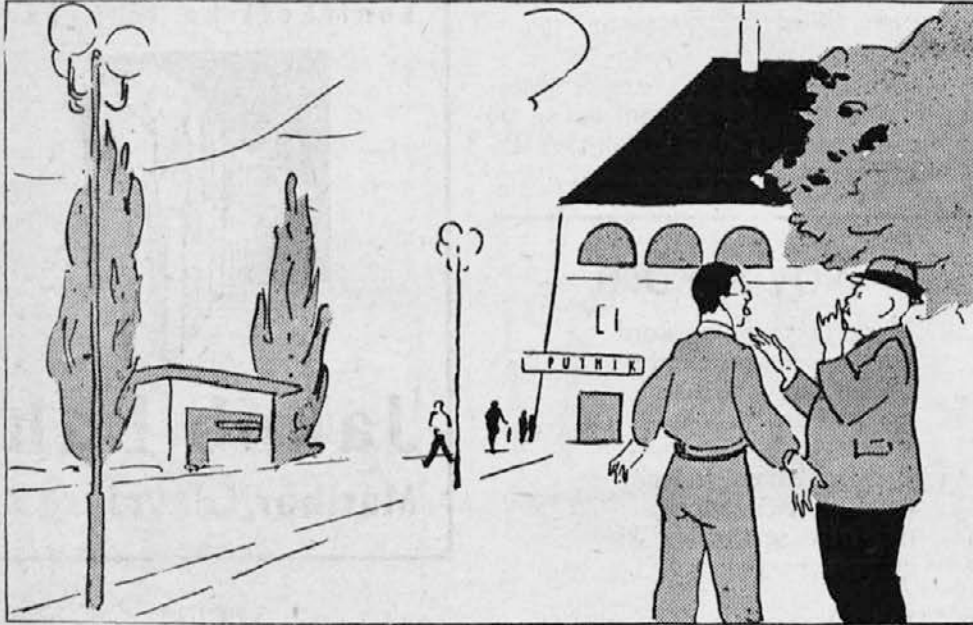

— Vzdož Drave prihajam in vidim, da so pri vas ženske zelo vnete za ribolov.

— Da, odkar je Črepinkova ujela v Dravi ženina, norijo vse babe k vodi!

Trg svobode v Mariboru

Prva nagrada za regulacijo Trga Svobode je bila že pred meseci priznana načrtu z označbo: »Nova os.«

- No, kaj praviš, kako bo z Novo osjo?
- Tiho bodi, prijatelj, in nikar mi ne politiziraj o Rusih!

PROFESORSKA

— Ali ste že slišali o veselem dogodku v družini moje hčerke, dragi prijatelj?

— Da, to vas je gotovo zelo razveselilo, gospod profesor?

— Kako da ne! Jezi me le, da mi hčerka ni sporočila, ali je deček ali deklica, in tako ne vem, ali sem stari oče ali stara mati.

HVALEŽNO DELO

— Vi torej pišete pesmi? To je gotovo zelo nehvaležno delo.

— Nasprotno, vsako pesem, ki jo pošljem uredništvu, mi hvaležno vrnejo.

VEROUK

— Koliko zapovedi imamo?

— Deset.

— Dobro, in kaj se zgodi, če eno od teh prelomiš?

— Jih ostane še devet.

IDILA

— Kako trdo srce imaš, ljubček!

— Oprosti, to je moja cigaretna doza.

Lasna pražarna kave — se priporoča

LAH IVAN = MARIBOR

špecerija kolonijale — Glavni trg 10 — Telefon 25-50 — Dnevno sveže pražena.

Moji ftisi od Jugoslovanskega merana

Leta 1939-40. I. šol. nal. Vun izdal: Danilo Goflja.

Jugoslovanski Meran se nahaja v mariboru. Zeleni maribor se reče po latinsko Jugoslovanski meran. Zakaj se tako jako prekrasno tintulira, je jako zakrito z kopreno neprodinrno tajnosti. Še gospod Profeser baš, ki za vsak kamen ve, kedaj je vsklil iz Matere zemlje, če je na njem letnica rojstva, ne ve, zakaj. On je, kar se dangira antikvarijata zadnja Inštanca, — kakor recimo za penzioniste državni Svet. Če on ne ve, je stvar opravljena in gre f banovinski arhif...

Moj ljubljeni ata me je izročil f šolanje f Jugoslovanski meran. Če bom po Maturi deset let telektujelni Brezposelnež, je rekel, da za to nič ne inzultrira, ker je dobro če nekaj časa bolj malo konzumiram, da se navadam, če mislim pozneje stopiti f državno službo. Sicer pa, da je tista o Prezaposlenosti velik Larifari; sosedov Pepe je šele pred petimi leti maturiral, pa je že zdaj našel službo f belem Gradi za tistega,

ki na Dramvažu karte šipa. Tako je izustil moj ljubljeni ata in je še pristavil, da če vsi štriki popokajo, lahko grem še zmeraj na Jus. Tako sem torej prišel f maribor in sem zapustil hlapon, ki je prisopihal po vozneju Redu točno. Eno uro prepozno namreč. Naši vlaki so sploh bedantno točni pri Zamujanju. To je jako koristipolno ker se lahko na vlak zaneseš. Če piše vozni Red: prihod ob 8. uri, veš, da pride točno ob 9. uri.

Ko sem zapustil Kolodvor, kjer so inštalirali jako belo stranišče in frizerja, sem stopil na Aleksandrovo Cesto mimo Taksijef in Aftobusos, ki se vsi imenujejo po županah in podžupanah radi njihovih zaslug. Videl sem gospoda Čevljesnažit, ki nima nič konkurence, pa vseeno nič ne zasluži in sem se usmeril med pločnike. Pločniki imajo f mariboru na robu luknje za mariborski Teden, oziroma zato, da ftaknejo zastave noter ob felikih praznikih. Na Aleksandrovi Cesti je jako razvit promet s Vozili, kravami, človeki in drugimi živalmi. Na eni hiši je veselo frfotala f burji zastava. Rekli so mi, da je praznik! Zato, ker na tej cesti že pol dneva ni bilo nobene prometne Nesreče. Potem sem prišel mimo 20 gostilin in 19 bufetov, frančiškanske Cerkve, ki stoji pred enim jako lepim in zgodovin-

skim spomenikom, mimo trga Tombole in zaprte grajske kleti do križišča Kinomato- grafof in naprej do aftomatičnega Bifeja, kjer je notri razstava čednih deklic, pa prodajalna zija. Naprej me je vodila pot do enega jako velikega skladišča f slovenski Ulici. Tam so mi izjavili, da je to narodno Gledališče. Toda ampak, da že zidajo novo. In resnično res, glejte, navozili so res že pred tremi meseci en milijon stare opeke za novo gledališče. Ta opeka ni samo stara, temveč ima že antikvarijatno vrednoto in je to res jako lepo in kulturno znamenje od maribora, da je žrtvoval ob dvajsetletnici slovenskega Gledališča f mariboru tako vrednost. Slava mu! Trikratni živio. Petmenutni Molki!

Od narodnega Gledališča sem krenil mimo Nun in mariborskega Trga, od katerega se ne spleča tepatirati, ker je nova Tržnica že gotova in jo bodo f fantaziji 1. aprila 1940 izročili f Promet, nazaj mimo mestne Hranilnice na zlomškov Trg. Tam stolni Golobi stalno enemu ... županu, ki je kip, na glavo kakajo, kar me je jako navdušilo. Ta nemški župan je edini slovenki spomenik f mariboru, ker so tegethofa že davno odžagali. Odtam sem se orientiral desno, ker je levo prepovedano, in sem mimo narodnega brifca z Orglcam

DOBRA SLUŽBA

V Seščah pri Št. Pavlu v Savinjski dolini je umrla trgovka. Sorodnikov ni imela, pa je vse premoženje prepustila — na notarjevo šaljivo pripombo — pisarju, občinskemu tajniku, ki je pisal testament.

— Hudiča, same prošnje za službo občinskega tajnika. Vsakdo bi rad prišel do dediščine!

Šale za velike in male

Gospod Vampirnik je priredil svojim prijateljem sijajno pojedino, da bi svoj god dostojno proslavil. Ples je bil

prišel na glavni Trg, ki je zato glavni, ker je tam glavna zaloga kandelabrof, električnih Napeljal in mestnih Svetnikov. Tu je več električnih Drogof, kot f celem mariboru z Okolico vret. Tu so tudi tiste žarnice, ki na Beriferiji manjkajo. Tu je tudi avtobusni kolodvor z Peronom, ki je odprt zavoljo Dežja in burje. Tudi en prometno-nesrečni Redar miža tamkaj s belimi rokavicami. Potem sem krenil čez državni Most, ki je bil poln odličnih Lukenj, da sem skoraj čofnil v mokrocvetočne valove Reke drave. Z nadčloveškim Trudom čez Most dospel sem zašel v ogromno Stratosfero cestnega prahu. Pojasnili so mi, da škropijo f mariboru, kadar dežuje, in da je to jako oportunistično, ker je treba vsakemu mestu ohraniti njegovo bistveno Značilnost. Tako imajo v Beli Ljubljani nebotičnik in meglo, f celju mostove za morsko Bolezen, f mariboru pa Beli prah.

Tako sem prišel ves bel od Mariborske značilnosti mimo novega bolniškega Paviljona, ki je že pred dvema letoma običal v jako surovem stanju in se zdaj zračil, da ne bo vlažen, ker ne bi bilo lepo, če bi v novi Bolnici po stenah rastle gobe. Sicer je za Bolnike boljša vegetarijanska hrana pa vseeno . . .

Tako sem prišel na pobreško Cesto. Ta

seveda neizogiben. Ko je bila družba že vsega sita, je Vampirnik dvignil čašo šampanjca in med govor vpletel tudi tele besede: »V našem razkošju in veselju naj naša misel poleti k tisočem brezposelnih, ki po sili razmer niti trde skorje nimajo. Predlagam, da krepko trikrat vzkliknemo: Slava brezposelnim!«

Sodnik: »Obtoženi ste, da ste udarili Petra s polnim litrom po glavi. Kaj morete navesti v svojo obrambo?«

Obtoženec: »To, da je bilo vino zelo lahko.«

Zdravnik: »Vi ne boste nikdar stari, če se ne odvadite piti.«

Bolnik: »Tega mneja sem tudi jaz. Dobra kapljica človeka samo pomlaja.«

Gost: »13 din znaša torej moj račun. To pomeni nesrečo!«

Natakar: »Pa menda niste tako babjeverni?«

Gost: »Tisto ne! Ampak samo 10 din imam!«

Drobnjač je kupil v trgovini kilogram sladkorja v sipi. Doma je ugotovil, da je sladkorju primešana še neka bela zmes, prav nič sorodna s sladkorjem. In ne bodi len, je objavil v časopisju tale oglas: »Če mi trgovec, ki me je hotel ogoljufati, v 24 urah ne dostavi na dom kilogram čistega sladkorja, bom njegovo ime objavil.« — V 24 urah je Drobnjač dobil 15 kg sladkorja od 15 različnih trgovcev.

cesta, ki je tudi Mariborska značilnost, je svetovna Rariteta. To je namreč ortopedična Cesta, oziroma cesta za Ortopedične človeke, oziroma za take, ki imajo kakšno nogo krajšo. Namreč po sredi te Ceste je vseskozi en dva decimetra širok in pet decimetrof visok hrib, ob obeh njegovih straneh pa se vije prijazno nafzdol po en pet decimetrof globok prepad. To je jako koristipolno za ortopedičnega človeka — z krajšo nogo lahko hodi po hribu, s daljšo pa po prepadu in se ne bi opazilo, da šepa . . . Živijo pobreška Cesta!

Komaj sem izustil to patriotično manifestacijo, sem padel, ker nimam ene noge krajše in sem si zlomil nogo. Odpremili so me v Bolnico, tam so mi sporočili, da mi bodo postlali na stropu, f kolikor še ni zaseden. Ko sem prejel take tolažljive direktije, so me dali v Mavec. V moji sobi sem nato poslušal jako miroljubni pogovor treh Mariborčanov o sporazumu. Eden je rekel: »Hospod, kaj me ofendiraste. Ma vam pravim, znaste, da je sporazum!« Drugi je odgovoril: »Zi, pleta hunt, bi kenans z bos zogen?« Tretji pa je izustil drugemu: »Če des ak guča, te bom po glovi bukna!« Nato so se zavoljo sporazuma stepli, nakar so vsi skupaj dobi! mačka. Živijo maček, živijo sporazum, živijo maribor!

Ljubljana

Tyrševa c. 2 (Hotel „Slon“)

Briljante zlatnina

dragulje, srebrnina - švicarske ure jedilni pribor, umetnine i. t. d.

Nakup

dragih kamnov in vsakovrstnega (lomljenega in starega) **zlata** in srebra po najvišjih cenah!!!

GOS

Ves dan krog naše hiše samo gaga brez misli in brez čuta tja v en dan, da človek bi poslal jo tja do vraga, ker je od tega gaganja bolan.

Karkoli rečeš ji, nič ne pomaga, ker gaganje brez smisla je njen stan; in le zvečer umolkne, ko omaga in je od gaganja njen kljun zaspan! —

In zjutraj navsezgodaj je pokoncu, da gaga spet v navdušenju brez mej v čast bogu, zemlji in zvezdam in soncu.

Ti z njo pa večno usmiljenje imej in je še skuhati ne smeš v loncu, ker ti je — žena in tako naprej . . .

Satyrusovi epigrami**Hoja**

Casi so resni! —

Pazi na glavo!

Stopaš po desni? —

Uganil si pravo.

Vzdih brunnega Slovenca

V vsakdanjih stiskah Bog se me usmili

in varuj še naprednosti me mraka!
Poskrbi tudi, da moj narod mili
po bližnji poti v srednji vek vkoraka!

Španski cenzor Almerigo Rodry-guess

Polna usta ima svobode,
ker ljubitelj je ideje!

vendar z njo povsod se bode
kakor bik iz španske reje,
in od jutra do večera
s paragrafi jo zatira!

BOŽO:

LJUBLJANA V JESENI

*Kdo brani mi, če na tem mestu
Ljubljano belo bom obral
in, če razstavljenim razstavam
bom misel svojo pridelal?*

1.

Kmetijska razstava

*Kmetijska nam razstava kaže
kako kmetiču dobro gre
— od rok naporno, težko delo.
Kaj več zahtevati ne sme!*

*Trebuharje meščanske hrani;
sam nosi prazen vamp okrog.
Kozolec služi le gospodi;
kmetič ostane praznih rok...*

2.

Zelenjadna razstava

*Solatarji so se splašili,
razstavili so zelenjad!
Kup kumar, graha in fižola
kipi sred raznih vrst solat.*

*Le to ne vem, čemu Ljubljana
želi še zeljnatih si glav?
Saj vemo, da slovenski center
jih nikdar ni imel premal!*

3.

Razstava mleka

*Največ pomislekov mi daje
mlekárjev naših dirindaj:*

*da mleko se cedi v potokih
je predvolilni običaj!*

*Tako v jesenski se Ljubljani
prebela mleko zdaj cedi;
na cestah pa, v najmanjše špranje,
katranu črnem se mudi.*

4.

Čebelarstva razstava

*Tam, kjer čebelice so zbrane
brenči ti mili: zum, zum, zum,
ko čitaš dnevne časopise
zavzdihneš bridko: dum, dum dum!*

*Kdo brez možganov je, presodi:
čebela, ki pozna svoj panj,
al' človek, ki v koristoljubje
krvavih zmožen je dejanj??*

5.

Razstava rib

*Ob ribah vase sem pogledal
in prav iskreno si dejal:
»Kak se človeku bi godilo,
če nem kot riba bi ostal!*

*Ne kvasil bedarij bi norih,
kot jih — recimo — kvasim jaz.
Kričači, če bi onemeli,
imeli spet bi — dober glas.»*

Uspeh Ljubljanskega velesejma - zagotovljen

Ljubljana, 15. julija. Iz zanesljivega vira smo izvedeli, da so poklicali prireditelji Ljubljanskega velesejma g. dr. Milana Stojadinovića, da organizira razstave, ker je imela njegova razstava »Tri leta vlade dr. Milana Stojadinovića« tako veličasten uspeh.

Karo ♦ čevlji

Maribor

Gosposka ulica števil. 13

Bogata izbira

Zmerne cene

O zgodovini velesejma

Napačna je misel, da je velesejem otrok modernega časa. Seveda, v tej obliki, kakor je danes, je nastal šele pozneje in postopoma. Zasedujmo torej velesejem od njegovih prvih početkov pa do današnjih dni.

Prvi velesejem je bil vsekakor paradiz. Paradiz je bil pretežno z velesejem.

O drugih panogah nam ni prav nič znanega. V temo je zavito tudi vprašanje vstopnine. Kakor pa vse kaže, je ni bilo, pač pa je bila izstopnina tako občutna, da moramo še zdaj odplačevati obroke.

Vzrok, zakaj je prvi velesejem tako kmalu in tako žalostno propadel, je iskati v dejstvu, da v paradizu ni bilo nobene vrste gostilnice.

Potem nekaj časa biblija molči o velesejnih. Šele v Mojzesovih bukvalah zasledimo nadaljnji migljaj. Mojzesu so namreč ogledniki prinesli iz kanaanskega velesejma velikanske grozde, ogromna jabolka in druge sadeže ter mu obenem povedali, da na kanaanskem velesejmu ni vstopnine. Mojzes pa tega ni verjel — bil je namreč jud — in zato mu je bog rekel: »Videl boš kanaanski velesejem, vanj pa ne pojdeš.«

O kanaanskem velesejmu krožijo razne domneve, ki pa niso verodostojne. Apokrifna pisma pravijo, da so se tam pojavili žeparji. Vendar pa to ni verjetno, ker takrat še niso imeli žepov. Bolj verjetno je — kakor piše Origen — da so se na kanaanskem velesejmu pojavili Lienzerische Buam, turški med in čevapčiči. Ražnjice je postava prepovedala, ker so iz svinjskega mesa.

Tretji velesejem, ki je bil v Babilonu, je bil usoden tja do devetnajstega stoletja. V Babilonu so namreč hoteli zgraditi velikanski tobogan, na katerega bi se moral človek vzpenjati tri mesece, z njega bi pa zdrknil v petih urah. Ker se pa niso mogli sporazumeti niti glede toboganove višine, niti glede njegovega stila in vijug, zato jim je Bog jezike zmešal in ker niso znali skupaj držati, so morali iti narazen.

Iz poslednjega dejstva bi človek sklepal, da so bili Babilonci Slovenci, vendar to ni res, ker v Babilonu še ni bilo niti cvička, niti Franca Jožefa, niti klerikalcev niti liberalcev, niti viničarske, delavske, ne kmečke revščine.

Izmed pridelkov, ki so bili razstavljeni v Babilonu, omenja biblija le greh, kar ni pa nič posebnega, kajti greh razstavlja tudi v Dražgošah in v Zgornjem Kašlju in je razstavljen povsod, kjer ga gojé.

O nadaljnjih velesejnih zgodovina molči. Razni kronisti ga sicer omenjajo tu in tam, toda le s skopimi besedami, kajti nikjer ni uspel. Bodisi da je to zagrešil pripravljalni odbor, bodisi, da ga je pogubila nemarna režija ali pre-

visoka vstopnina, skratka: povsod je pogorel — kakor skupna misel v slovenski deželi.

O nadaljnjem razvoju so že toliko pisali, da se mi ne zdi vredno, niti potrebno na tem mestu ponavljati.

Le to naj zapišem, da karakterizirajo ljubljanski velesejem tri stvari: cviček, harmonika in dolg čas ob obilici padavin.

Ivan Rob.

Šentviški tramvaj

Pregovor pravi: Čas je zlato! Šentviški tramvaj pa noče o tem nič slišati in se drži pravila: Počasi, pa gvišno! Od Ljubljane do St. Vida vozi natančno tričetrt ure (peš prideš tja v eni uri). Pri »Slepem Janezu« si lahko spotoma privoščiš kozarček vina, kajti ni postajališča, kjer bi tramvaj ne stal vsaj 10 minut. Kako to, nas boste vprašali. Nas? Vprašajte rajši upravo!

Septemberski randi

»Torej, gospodična, danes greva v kino. Sestaneva se ob pol devetih zvečer pred kino-blagajno — če ne bo vojne...«

ČISTOST V LJUBLJANI

Naša je Ljubljana bela za čistočo poskrbela: cestne so svetilke vse s koški zdaj opremljene.

Toda — kot poznam Ljubljano — bo krog koškov le postlano, in tako v Ljubljani smet bo kalila cestni red.

Ako se slačiš ali oblačiš, kadar greš na kopanje, misli na „**MARA**“ pletenine
Maribor
Koroška cesta 26

Če si žejen ali lačen, če želiš sonca, zraka, zabave ali razvedrila misli na „**GRIZ**“ (Oset) pod Urbanom

KIKIRIKIII!!!

»Kakšen pomen ima petelin, ki je narisana na lepakih za ljubljanski velesejem?«

»Simboličen!«

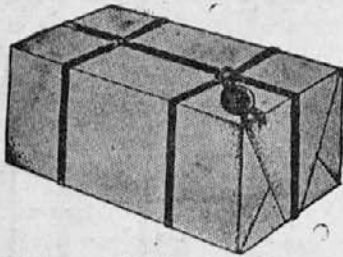
»—??—«

»Da! — Petelin na gnoju!«

HOTEL „METROPOL“

Miklič — Ljubljana
(nasproti glavnega kolodvora)

najudobnejši hotel z 200 posteljami in mod. komfortom; v sobah topla in mrzla tekoča voda; prvovrstna restavracija in moderno opremljena kavarna. — Cene nizke in zmerne! — Postrežba točna in solidna!

Stotline takšnih paketov

odpošlje dnevno v vse kraje
v državi

R o b n e k u c

Kastner & Ohler

Z e g r e b, I l i c a 4 1 6

pri kateri lahko naročite vse
kar rabite za Vas, za Vašo
družino ali pa za Vaš dom

s pošto ali železnico.

Ako blago ne bi odgo-
varjalo, ga zamenjamo ali
vrnemo denar.

Izberite vse kar potrebujete
iz naših razkošnih katalogov,
katere Vam na zahtevo poš-
ljemo brezplačno.

Naročajte tudi VI s pošto!

Svetovna vojna v Blatni ulici

Gospod Hijeronim Česen, živa pošta Blatne ulice, ki je 35 let opravljal službo trškega nadzornika, ki si je kot posledico svoje službe pridobil spoštljivo politično obzorje, na kar so ga poslali radi splošne onemoglosti v pokoj, je planil iz postelje. Stekel je, zelo pomanjkljivo oblečen, po ščipalnik, si ga nataknil in prebral v časopisu en sam stavek: »Sinoči so ustrelili ob madžarski meji nekega vojaka.« Spričo tega grozotnega in senzacionalnega dejstva je vrgel gospod Česen, ne da bi prebral odstavek do konca, časopis iz rok, v težki nadzorniški službi pridobljeno politično obzorje ga je jelo napolnjevati s prerokbami, kri mu je šinila v glavo, pozabil je na svojo pomanjkljivo toaleta in stekel na balkon k ženi, ki je baš opravljala velevažen posel lova na bolhe. »Fini, si slišala?«, je zatulil s široko razkračenimi očmi Hijeronim Česen, »Fini, ob madžarski meji so sinoči ustrelili vojaka. Ampak, če pišejo časopisi, da je samo eden, je padel gotovo bataljon!« Gospa Fini je mahoma pozabila na bolhe in na dejstvo, da so ji še vsi zobje v kozarcu za ustno čiščenje, široko je zazijala, da je bil tudi na pol slepemu očesu odprt pogled v njeno notranjost prav do želodca in je zavzdihnila: »Tak so se sovražnosti že začele? In že sinoči! Mi pa lepo mirno živimo, po svetu se pa že koljejo!«

Pod balkonom je Bračarjeva služkinja obešala perilo. Z levo roko si je brisala nos, z desno grabila v košaro za ščipalke, ušesa so ji pa zlezla na balkon, kjer so

se širile najnovejše novice. »Pekov Jože«, je posegla služkinja v politično senzacijo, »je rekel, da mu je rekel mežnar, da je bral, da je rekel poljski minister, da so vse čete že pripravljene za najhujše!« Spet si je z levico obrisala nos in čakala odgovora. — Res je takoj zadonel glas gospe Fini: »Potem pa gotovo že korakajo Poljaki nad sovražnika, prav gotovo! Bog vedi, koliko tisoč jih je že mrtvih!«

Medtem si je bil gospod Česen že oblekel hlače in suknič in je zdrvel na cesto. Najprej je srečal dimnikarskega vajenca, prijel se je za gumb, poštel do trinajst, obenem je zaželel, da naj bo vojna povsod, samo njega naj puste pri miru, nato mu je pa sporočil: »Na Madžarskem je že vojna, Poljaki tudi že korakajo čez koridor!« — Povprašal je dimnikarskega poba za mnenje. Pob se je popraskal s črnimi prsti za ušesom in poostril položaj z besedami: »No, če je tako, potem so tudi Francozi in Angleži posegli vmes. Nema spasa!« Zamišljeno je pokimal z glavo in odhitel.

Hijeronim Česen je krenil dalje po Blatni ulici, srečal je še gluhega poštarja Petelinčka, ki mu je razlagal pol ure strateški položaj, nakar mu je ta rekel: »Ali mislite, da bodo Rusi pri miru? Oni, ki imajo take aeroplane, ki frčijo 18.000 metrov visoko, da jih še živ krst ne zapazi? To so gotovo že vse razdejali. Grozno!« In je odhitel. Česen je nadaljeval svojo težko pot. Možgani so mu izdelovali z mrzlično hitrostjo vojne načrte, nove zemljevide, manifeste in še nevideno orožje za vse velesile.

Planil je ves upehan k »Polnemu sodčku«, v gostilno, ki je bila politično, gospodarsko in kulturno središče Blatne ulice. Tam so bili že zbrani vsi stalni gostje: vpokojeni narednik vojne muzike Kavšek, mesarski mojster Klobasa, bivši financar Štibrič, branjevka Govedičeva in drugi. Družba je bila žganje, točila ji ga je debela natakrica Berta. — Uprli so poglede na vstopivšega Česna, ki je najprej zvrnil dve šilci, ki sta bili namenjeni mesarju in branjevki. Nato je poročal: »Na Madžarskem je vojna, Poljaki že korakajo čez koridor. Angleži in Francozi že posegajo vmes. Nema spasa, — Rusi so poslali svoje aeroplane 18.000 m visoko nad sovražnike in so vse razdejali!«

»Ni hudič«, je posegal vmes mesar Klo-

basa, »potem pa bomo imeli že čez nekaj dni povsod Japonci! Žolta nevarnost, vam pravim, žolta nevarnost!« Pristavila je branjevka Govedičeva: »In Amerika? Ta pa drži z Angleži. In če so Angleži za vojno, je Amerika tudi. To bo še golaž!« Zasmehljivo se je zasmejal bivši financar: »Mar ste šeme! Pa Mussolini in Hitler? Zakaj sta pa os naredila?«

Gospod Česen je postajal vedno bolj zamišljen. Naenkrat je skočil s stola: »Kaj pa pri nas? Pa še brez plinskih mask smo! Tu razpravljamo, ko je morda že čas, da bežimo! Ljudje božje, bodite pripravljeni!« Vseh se je po'otila razburjenost. Natakrica Berta je morala vedno znova natakati žganje. Gostje so utihnili in nekaj grozno težkega premišljevali...

Česen je mehanično pograbil časopis in še enkrat vrgel oko na isto mesto, ki ga je bilo zjutraj vrglo iz postelje. Bral je še enkrat: »Sinoči so ustrelili ob madžarski meji nekega vojaka!« Ko je bral nadaljevanje, pa so se mu naenkrat izbulile oči, pogledal je okrog sebe, če ga gostje kaj opazujejo, nato jo je pa jadrno popihal skozi vrata domov.

Nadaljevanje omenjenega stavka se je namreč glasilo: »Vojaka so ustrelili po pomoti lastni obmejni organi, ko so zasledovali tihotapce!«

Tako je radi te pomote izbruhnili v Blatni ulici svetovna vojna...

LETOVIŠČE

»No, Peter, kako je bilo kaj letos na letovišču?«

»Hvala, izvrstno. Potovanje me ni stalo tako rekoč nič, plačati mi ni bilo treba nobenih zdraviliških taks, prihranil sem si napitnine, jedel in pil sem, kar sem hotel in skoraj nikjer nisem opazil odurnih tujskih obrazov.« — »Kje pa je srečni kraj, kjer si preživel tako krasne počitnice?« — No, ostal sem doma.«

ZAMENJAVA

»Čujte, gospod Motovilec, avtomobil sem včeraj kupil pri vas. Hotel bi ga zamenjati.« — »Zamenjati?« — »I, no! Seveda! Moji ženi ni všeč!« — »Potem pa kar svojo ženo zamenjajte.«

»OBNOVA« F. NOVAK

dobavlja: kompletne stanovanjske opreme, tapetniške izdelke, posteljnino, preproge, linolej, zavese, železno pohištvo in otroške vozičke, **najceneje**

MARIBOR, Jurčičeva ulica 6

Telefon interurban 29-05

He-he!**ZNAAJNEŽ**

Švigašvaga: »Ne vem, kako je to. Če čitam »Slovenca«, sem klerikalec, če čitam »Delavsko Politiko«, sem socialista, če čitam »Slovenski narod«, sem liberalca. Če čitam...«

Kremen: »A kaj si, kadar čitaš prirodopis živalstva?«

NA BANKETU

Na podeželskem banketu je strežaj po nesreči razlil juho po obleki imenitne gospe županje. Nastane splošno ogorčenje in razburjenje. Strežaj pa pravi z nasmeškom: »Gospoda, prosim, nikar se ne razburjajte. V kuhinji je še juhe dovolj.«

ZGODAJ JE ZAČEL

Zora: »Moj zaročenec mi je rekel, da sem najlepša in najpametnejša dekle na svetu!«

Hilda: »Pazi se, Zora! Bodi previdna, ta človek že sedaj laže!«

NA AVALI

Dolinar je obiskal svojega sina, ki študira v Beogradu za zdravnika. Sinko je popeljal očeta tudi na znani hrib Avalo pod Beogradom. Ko sta prisopihala na hrib, se sinko ozre in reče: »Poglej, očka, ali ni krasno tam doli?« Oče: »Kaj si me pa zavlekel sem, če je doli tako krasno.«

Circulus vitiosus

»Jej, jej, Janez, kaj pa je s Teboj? Zgaran se mi zdiš! Kaj si bolan?«

»A, kaj še! Delo, delo, da kar piham!«

»Delo? No, saj tudi jaz ne lenarim, pa vendar...«

»Ne razumeš. Vlečem, da si bom lahko privoščil čez poletje malo oddiha v zdravilišču!«

»Kaj pa sploh siliš v zdravilišče?«

»I, vraga, pa vendar, ko pa toliko garam!«

Potrudite se do nas in prepričali se boste, da Vam po najnižji ceni izdelamo solidno obleko, plašč, kostum itd. Imamo vedno v zalogi najmoderneje štofe. Cene solidne. Za cenjeni obisk se priporoča krojaški salon

Kos Viktor - Maribor
Dravska ulica 6

NI RAZUMELA

Gospa višjega nadsvetnika: »Ali, dragi Ferdinand, saj bi moral vedeti, da ne prenesem tobakovega dima!« Gospod višji nadsvetnik vzame pipo iz ust in reče kuharici Marički: »Zanesite jo ven!«

Marička: »Koga pa? Milostivo ali pipo?«

Vse sprašuje: Bo li vojna?
Vseposodi pesem bojna!
A pri »Lovcu«? Mir takoj
sladke kaplje da opoj!

Gostilna

pri »Lovcu«

Ljubljana

Bleitweisova c. 2 — Rimska c. 24

Ob požaru uporablja gasilec vodo, žejo pa si gasi le z nad vse dobrim domačim laškim pivom, ki ga izdeluje

Gostilničarska pivovarna d. d. Laško

Izpod Karavank

SKUPNOST SODELAVCEV KID

*Skupnost naša naj živi
vsaj v naravi lepi,
ko se toči šturmrum
in so hlapci slepi!*

*Letno enkrat v skupnosti
lahko ponorimo,
saj v kuverti je tako
težko doživimo.*

POJASNILO.

Tekma koscev je proti lanski zato tako uspela, ker letos ni noben kmečki »prijatelj« posul poprej travnika s kamenjem, kakor so to storili lani, ko tudi kose še niso bile tako hudo nabrušene.

KULTURNI POMENKI.

»Ali ni KID zelo kulturna? Svoj »Vestnik« daje delavcem zastoj. Slišal sem, da bo za 70-letni jubilej izdala spominske znamke. Ali je to res?« —

»Ne, ni res! Se je premislila in je natisnila jubilejne kuverte z napisom: Krainische Industrie-Gesellschaft, Jesenice-Fužine, Jugoslawien. Tako bo jubilej vsaj res iskren.«

»Ali je res padel Čufar na Javorniku Allegru v roke, dasi ni pretepač in pijanec? Menda je raznašal neke knjige?« — »Pravijo, da res! Prav mu je! Če hoče uganjati kulturo, naj se drži Ljubljane. Pri obliču in žagi naj bi ostal! Kaj pa sili med kulturne delavce, ko nima nobenih šol. Potem je pa sumljiv in ga vzamejo na piko.«

ŠE PAR UGANK.

Kaj naredi Dalmatinec, če ti jih proti postavi namelje okrog ušes? — Vzame krošnjo in srečno popiha.

Kaj se zgodi, če v podlistkih delavskega lista hvališ španske republikance; ko se pa vrneš iz vroče dežele, pa pozabiš na svojo pisarijo? — Malokdo ti še kaj verjame in malokdo te še sploh pogleda.

Zakaj je na Jesenicah in Javorniku še zmeraj nekaj adventistov? — Zato, ker svetopisemski izrek »Prej pride kamela skozi šivankino uho kakor pa bogataš v nebesa« drži za jeseniške ceste. Na cesti proti Bledu pride namreč prej štiri metre širok avtobus po dva metra široki, na obeh straneh s plotom obdani cesti na svoj cilj, kakor pa vloga za nov most in sodobno cesto do pravih ušes.

JOHANU

*Na zlete sožitja
si prvi nas gnal,
zdaj se pa puntaš,
in to naj bo prav?*

TOLAŽBA

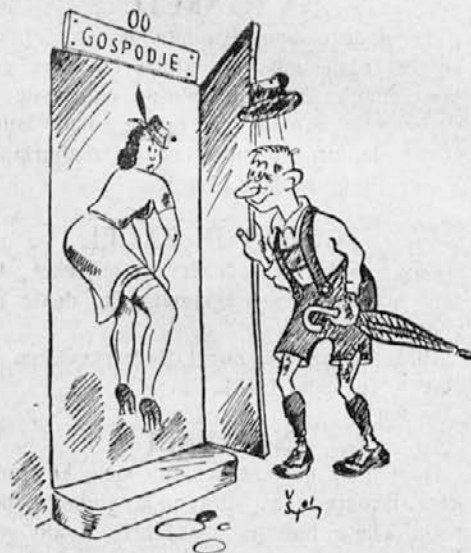
*Krištof dragi, nič ne maraj,
če te varuh je zapustil,
tudi tam za daljnim morjem
se ne bo širokoustil.
Ko zapravi vse denarje,
domotožje ga pograbi,
če ga spet nazaj prinese,
mu pregrehe ne pozabi!*

Manufakturno blago se dobi pol zastoj v

**Trpinovem
tekstilnem bazaru!**

Oglejte si izložbe!

Gorenjec v Zagrebu

»Lej ga, lej, šmenta, kam jo je zaneslo!«

Najnovije modele damskih in moških klobukov Vam nudi v veliki izbiri, trgovina s klobuki
Ivan Kvas, ml.

Maribor, Aleksandrova c. 30
Cene zmerne!

Kitajski škof v Prlekiji

(Iz popotnikove malhe.)

Stava sem se pred nekaj dnevi v poznoni vesi lepe Prlekije. Ime je ne glavno, dasi je ne med tistimi, ki do se na hitrem pozabila. Če glih se sosedo med sobom rade jejo, so ljudje dobri in radi dojo, če sami kaj mojo.

Skoz ves neža dosta prometa in tak se psi samo nad peciklisti lahko srdijo. Cajntg pride v ves malo. Po žepih je pa suša — v gutih več ne, da je že nova jabošnica — pa dela je preveč, ka bi se vsakšno večer kmet še s črkami montra. Le v učitelj, štacünor, nekej občinskih mož in farof jih štejejo. — Štacünor, ker je štacün prozen a mühe se itak samé lovijo na aeraxon. Če pa šteješ kak Japonci s Kitajcov delajo klobose, e pa, keko so jih v Vogričovcih po tomboli zdregali, ti dosta hitre cejt mine.

Da jih štejejo občinski možje, se razmi samo po sebi. Če oni nédo vedli, kaj se po sveti novega kúha, kaj naj v nedeljo po meši

povejo národi, ki jih je na svoje čelo postava? Farof je steber, ki gleda osa ves na ječa. Na razpolago mora biti s svetovóji, to pa ono razložiti neverni kumi eli storemi vujeci, ki si ne da vsega zlepa zabiti v keblačo. Pa ti pride kera tetica k farofski kúharci pa si to pa ono šrajata. Kak bi joj kúharca povedala, ka de skoro vojska, če ne bi v gospodove cajntge pošpehala, kda jim je kancelijo sprovljala v red. To je skoro edina pot, po kateri pride v ves kaj novega. Kaj pa se v fari sami skúha, za to že ženske same poskrbijo, ka do v enem dnevi vsi zvedli. Radio-Micika pa druge takšne postaje majo dobro valovno dužino.

Skoro bi vam že vsega preveč nazlobudra, od kitajskega škofa pa ste še nič ne čuli. Bilo je to tiste dneve, ko so gospod župnik s predgence oznanili drogim farmanom, ka jih toti tjeđen čoka veka čost. Toti četrtek, ke pride, do se pre pripelali sam gospod škof s Kitajske, ki se toti cejt mudijo v Sloveniji. Oni gospod župnik ka vse vküper lepo vobijo, naj pridejo v četrtek odvečara v pürgo. Járova tetica so zdignoli glavo, Bonekovemi Frančeki se je kih-

nilo in cela cirkev je vzela vest na znoje.

Kaj si mislite! Gospod škof pridejo pa niti firme nemamo. No ja, pa to še je nič ne. Gospod škof so že bili porkrot pri nas. Nič ne bi bilo čüdnege, če še v četrtek prideo. Se jim že pač tak lepo vidi. To pa so ne naš, to so Kitajec, včista kitajski Kitajec.

To je najbrž zlo daleč tota Kitajska, si je mislila sosedova Hana. Milčanov Japec, ki šteje Slov. gospodarja, je prava, ka tam pre Japonci strelajo. Te je že vena ne tak blúzik, da se kanoni nič k nom ne čüjejo. Kak so sploh mogli ta zvedeti od Prlekije pa celo od nos, ka glih k nom namislijo priti. Kamekov Hanza, ki hodi včasih po zbirci za mežnara, pa je poveda: »Če ma kito, pa de že Kitajec. Jaz pred ne verjem, dokič nen vida. Slepi je tudi reka: Bomo vidli.«

V nedelo opudne so si pri jestvini po celi fari gučali samo od visokega obiska. Štiri dni so vrle gospodinje šteje jajca, neke pa tudi dinare. Na Kitajskem je vojska pa se prezvišeni priporočajo, so oznanili gospod župnik. Poveda pa sem vam že v za-

Iz spominske knjige gorenjskih letalcev

Cudna je gorenjska kri,
včasih naglo nam vzkipi,
včasih pa, ko vsi že
in nam govore drže,
ni iz naših ust ne »mu«,
sploh nobenega glasu.
Kdo cilindre bi častil,
jih pozdravljal in jim vpil,

ko pa je pilota glas
res razvnel gorenjsko vas,
ki ločiti dobro zna
govor pravega moža
od frazerstva in ljudi,
ki jim ni slovenska kri
v duši, srcu nikdar to,
kar potrebno bi bilo.

Iz Kranja

GORENJSKA METROPOLA

stopa na čelo akcije za olepšanje vse Gorenjske. V ta namen snuje odbor, ki bo lastnoročno počistil hiše in plotove vseh reklam za Srečka Srečkovića, kajti ugled tujskega prometa in sodobne trgovine zahteva, da zgine pisani rompompom za propadlo firmo. Odboru želimo, da bi imel več sreče kakor pa jo je imel nepozabni Srečko Srečković.

DOBROTNIK

Mož je denarček
iz banke pobral,
morda faranom
ga bo razdal?

SKRB MODRIH GOSPODARJEV

gorjanske občine za tujski promet in domačo živinorejo se je pokazala, ko so podrli znano visečo brv med Mostami in Dobravo. Za izletnike, pa tudi domačine, se je promet med obema krajema znatno podaljšal in raztegnil; to je vsekakor nekoristno. In ker je letos divjala na levem bregu Savé slinavka in parkljevka, je jasno, da so odločilni možje že pred dvema letoma slutili njen prihod, pa so ji zabranili prehod čez brv in tako rešili marsikaterega teleta pogube.

Jesen prihaja v deželo!

Doba sladoleda popušča, nastopa čas, ko nas vleče k dobri kapljici. Izbrana prvovrstna vina toči v Ljubljani

DAJ - DAM. Pohitite k nam in prepričajte se sami o izborni kvaliteti naših vin!

četki, ka so ljudje v toti vesi dobrega srca.

Tak je priša dugo čakani četrtak. Vse je bilo v redi. Gospod župnik so se s kaplanom narihtali, kak se za takši obisk šika. Kūharca je oskūbila por picekov, v trni pri zvoneh je čaka mežnar s pomagōči. Na spodji stroni pūrge za štacōnom, kak je cesta, po keru bi se naj prezvišeni pripelali, je na trati čakalo skoro dva tucata pūrgarskega naraščaja. Na sredi najstarši vūčitelov, ki ma že po stroni žuti klobūk, za jim pa debeli organistov, ki še janjko nosi pa cicek v golih vūstah. Čokajo pa čokajo, od obeda je že dugo, vsi so lačni, domu pa se jim ne da; lakī bi se glih v tistem pripelali.

Mežnarova je že drūgokrat nesla v tūren jabožnico, v štacūni pri okni so začeli že peto partijo preferanca, prezvišenege pa od nikod. Naenkrat se začūje tūtūtūt... Vučitelov sin se zakadi prta cirkvi, ka je zgūba žuti klobūk, drūga deca za jim, organistov debeluškar zadnji. Za dugi procesji pomalem vozi dugo čakani avtomobil. Vrota po hišah so se začela odpirati, pūrga je zaživila. Mežnar in jegōvi so zazvonili z

vsemi kak ob kakšnem svetki; ka bi bi cela fara vedla, zdaj so tū. Gospoda sta skočila v cirkev po škropilnico in kadilnico...

Majali so se zvoni, žareli od veselja dopod župnik. Avtomobila pa od nikod. Pogleda mežnar po pūrgi pa vidi stati avto pred štacūnom. Ka so šli prezvišeni na partijo preferanca?

Resen se je avto stava pred štacūnom, gospod, ki se je pripela je stopa notri in se predstava: L... , zastopnik firme N... iz Čakoveca.

Prileta je pastirek s farofa in vida ka še nega škofa. Vūčitelova tašča pa mu provi: »Le povej gospodu, da ste enemu židu zvonili. Boga zahvalite, da se vrv ni prtrgala.«

Vid'i so v farofi, ka sō se zmotili, vida je mežnar, ka je zastoj zvonija, pa so rešili pitaje. Signala je treba! Napravili so bandero, dali jo pastiri in ša je on k britofi na izvid. Če do se pelali gospod škof, te de on začēja mohati, ka de vida mežnar v tūrni, kda more zvoniti.

Mine pol vūre, agent še se sploh smeje, mežnar dobi tretji liter, pa se pripela Mar-

tinekov Južek, stori vicar, s kočiji skoz pūrgo. Vidi on mežnara v lini, pa se mu zabliska v kelbači. Začne mu kazati z rokoj, naj zazvoni. Kočija je bila pokrita pa misli mežnar, ka resen pela obisk, pocuka za vrv, zvon se zamaja in... Pūrga ve, škof je tū.

Južek pa stovi kočijo pred šolaj. Pripela je vūčitelovo famulijo z urlaba. 2 : 0 za pūrgarsko opozicijo.

V veki nevoli so bili v farofi. Mežnari se je v tūrni zehalo, začēja je škropiti dež, pastira pri britofi je zeblo, stražo pa je prepovedano pustiti. Vsi so obupali, ka bi škofa sploh kda vidli, in mežnar je odiša v mežnarijo na jūžino. Bridkega srca sta gospoda sedela v kancliji pri ogni. Visokega obiska nede...

Te pa pomalem od britofa privozi lep avtomobil, pun mešnikov. Vozi pomalen, ka bi mežnar lahko duže zvonija. Za jim beži pastirek pa maše z bandero ali mežnar ne čūje avtomobila, ne vidi bandere, ki ž joj dovle pastirek signal in zvonovi turbovno v tūrni molčijo... Opozicija be-leži 3 : 0.

Še malo politike**Marelarjevi pasji dnevi**

*Pasji dnevi so pri kraju,
pa je vroče bolj ko prej,
jezik se mi je osušil,
pasji dnevi so brez mej.*

*Eden mi vročino kuha
in Duff Coper z njim drži,
sta k vojakom jo pobrala,
zame pač to dobro ni.*

*Vojsko dvigneta naj name,
od vročine se stopim,
saj že itak na oblasti
komaj, komaj se držim.*

*Zoper mene se zarota
kuha tudi v Franciji,
sam Churchill se je sprehajal
po obrambni liniji.*

*Ni soldat in ne minister,
pa jo mahne čez Canal,
a kljub temu v moji vladi
stolčka mu ne bom še dal.*

*Mojim lordom in poslancem
navsezadnje sem še kos,
a ti vražji boljševiki,
ti so dali mi pod nos.*

*Vse, kar proti njim sem kuhal,
sam požrem naj zdaj doma?
V pasjih dneh z marelo moja
prišla skoraj sva na psa.*

NOBELOVO NAGRADO ZA MIR
prejme tisti kartograf, ki bi narisal zemljevid Evrope in sploh sveta v letu 1945. Če bi pogodil pravo podobo, bi Evropi prihranil vojne stroške in bi nagrado prav res zaslužil.

RAPORT

francoskega poslanika v Španiji, maršala Petaina, francoskemu zunanjemu ministru Bonnetu.

Exelencia, oprostite, da poročam Vam odkrito, sem vojak in še ne morem govoriti zavito.

Kot maršal pri generalih moral res bi več doseči, morda bilo je narobe, da ste dali me zapreči na bicikelj diplomatski, ki ga vozim res težko, kajti s Španci se boriti tudi zdaj še ni lahko. Smo zlato republikansko jim do kraja povrnili in republikance vjete vrnemo jim v skrajni sili, vendar oni pomaranče bodo kam drugam poslali, nam pa za usluge tihe komaj svoje fige dali.

DIPLOMATSKA BORBA VELESIL

za naklonjenost Španije je Špancem všeč. Ne vedo pa, kaj naj store. Radi bi držali z enim in z drugim blokom. Velesile jih silijo v svoje bloke, zlasti za primer vojne in sicer zato, ker so po vsej Španiji že izkopani strelski jarki. Nerodno je samo to, da so jarki obrnjeni proti Špancem in ne tako, da bi bilo Špancem in drugim prav.

Vsi in nihče

Vse le za obrambo
brž mobilizira,
nihče iz sovraštva
zdaj ne manevrira.

Vsi le za pravičnost
naj bi se borili,
nihče več po starem
zdaj na boj ne sili.

Vse je le v obrambi,
nihče ne napada,
zdaj svetovna vojna
bo samo — parada.

Foto-ateljé

BERNARDI

Maribor, Gregorčičeva 20

izvršuje vsa v to stroko
spadajoča dela: slike
za legitimacije, por-
trete, pokrajinske
posnetke i. t. d.

Japonski generali

— Kolegi, naš uspeh je velik. Uničli smo Rusom vse avijone, tako, da so si morali poiskati pomoči pri Nemcih!

REŠITEV SVETA

je zdaj v rokah zvezdoslovcev. Če iztaknejo nekaj zvezd in omogočijo zvezo z njimi, da se na njih razširijo zemeljski imperiji, potem pojde vse po sreči. Če pa tega ne store, bodo krivi svetovnega poloma. V tem primeru bodo na drugih zvezdah gledali našo zemljo kot meteor, ki se je drugič vnel in se pogreznil v — nič.

Kako si Janezek predstavlja „vojno živcev“**GLEDE NEDELJSKIH VOZNIH KART**

je nekdo predlagal v »Večerniku« naj bi veljale od nedelje zjutraj do ponedeljka zvečer, da bi še kmetje imeli kaj od njih. Prav! Nikogar pa ni, ki bi predlagal, naj bi veljale od sobote zjutraj do prihodnjega petka zvečer. Če bi kak politik stavljal tak predlog, bi imel takoj ves narod za seboj. In stavljal predloge še ni nobena smrtna nevarnost.

Mariborski grb

V mariborskem grbu bo odslej stal golobček tako, da bo glavico držal navzgor.

Dvigni, golobček moj, glavo pokoncu, držal odslej boš repék svoj navzdol. Le brez skrbi se ozri proti soncu, v grbu miru nam ostani simbol.

Ste nesrečno zaljubljeni?

Ne obupajte! Žvečite Čik ameriške žvečilne bonbone in takle bo libreto Vašega rendez-vousa:

O n a: Plašan več nisi, kje si vzel pogum?

V i: O, draga, temu vzrok je Big-Pop-gum!

O n a: Tvoj dah opaja kot ciklami vonj!

V i: To, draga, storil je Ring-gum bonbon!

O n a: Bom večno pila tvoj poljub sladak!

V i: Sladkosti tej je vir Bal-gum mehak!

Nesrečno zaljubljeni! Čemu bi se streljali, čemu bi skakali pod ekspres, čemu pili lizol! Pridite rajši na velesejem v paviljon 4 H.

Tam boste dobili zopet voljo do življenja.

EDINEC

Petelin: »Včeraj sem rekel gospej Kurentovi, da se pač v vsaki družini najde en tepec.« Skvarča: »In kaj je nato ona rekla?« Petelin: »Vprašala me je, če sem jaz morda sin edinec.«

KORAJŽA

Trgovec pride domov in pomočnik mu pove, da so v trgovčevi odsotnosti prišli v trgovino vlomilci in odnesli mnogo blaga. »Pa kaj nisi ničesar ukrenil, Tine?« — O, da, gospod! Ko so praznili police, sem dvakrat pogledal izza omare, pa me niso opazili.«

TEŽKO BO NAJTI

Po Starem trgu v Ljubljani stopa elegantna gospodična s pobarvanimi ustnicami in vpraša petnajstletnega fanta: »Dečko, kje pa je Tavčarjeva ulica?« Fant: »Hm, veste, gospodična, to je pa sedaj težko najti. Mlade gospodične so namreč polizale vse markacije.«

VENDAR ENKRAT!

Učitelj nikakor ni mogel pripraviti Miheca, da bi si vsak dan umival noge. Vedno je prihajal v šolo z umazanimi nogami. Nekega dne pa vendar pride Mihec v šolo s čistimi nogami. »No, to je lepo, Mihec, da si si vendar enkrat umil noge.« ga pohvali učitelj. »O, saj si jih nisem umil, le zelje sem tlačil!« se odreže Mihec.

TUDI GOS

Velemestna gospa leži in se valja po pernících, čeprav je ura že deset. iz postelje ukazuje služinčadi in zavpije v kuhinjo: »Jera, obrnite se vendar in očistite že enkrat gos!« — Jera se pa odreže: »Nič ne skrbite gospa! Ta gos bo prej iz perja kot vi!«

ZAKONSKI PREPIR

Zakonca Lirec sta se spet sprla. Ona: »K svojim staršem pojdem in potem je med nama za zmerom konec, da veš!« Žena začne pospravljati svoje stvari, mož pa je miren in ravnodušen položil na mizo dva kovača. Žena opazi denar in pravi: »Čemu to?« Mož: »Za avtobus domov!« Ona: »To je premalo! Kje je pa denar za nazaj?«

DVA RAZLOGA

Uslužbenec: »Gospod ravnatelj, ponižno bi Vas prosil za povišanje plače. Za to prošnjo imam dva razloga.«

Ravnatelj: »Katera dva pa?«

Uslužbenec: »Dobil sem dvojčke, gospod ravnatelj!«

RODNI DOM

Zagovornik: »Visoki sodni dvor! Upoštevati je tudi okolnost, da je bil obtoženec rojen v kaznilnici. Ali je potem kaj čudnega, če ga vleče v rodni dom?«

PREGOVOR

Stric Tomevžek je prišel na obisk in kramljal s svojimi nečaki in nečakinjami, končno pa vpraša: »Otroci, ali mi zna kdo povedati kak pregovor?« Otroci dolgo molče. Pa se oglasi mali Pepček: »Norec lahko več vpraša, kot more modrec odgovoriti.«

SE JE OBRNILO

Milijonar: »Ko sem začel trgovino, verjemite mi, da nisem imel prav ničesar!« Trgovec Suhač: »Rad verjamem! Danes pa tisti nimajo nič, s katerimi trgujete.«

Kinč nebeški

DOMAČ DIPLOMAT

Marsikakšnega že gosta tu na Bledu smo imeli, Mačka iz Hrvatske lepe najbolj bili smo veseli.

Še nedavno so nam mnogi na vsa usta govorili, da ima prehude kremplje, zdaj so misli obrnili.

Upajmo, da boljše čase z gostom novim smo dobili; o Gorenjski se bo reklo: tu so sporazum sklenili!

Kdor hoče imeti
res dober dežnik,
naj pohiti k

BETKI LEŠNIK
MARIBOR, Glavni trg 17/a

Pomanjkanje sladkorja

— Prosim, gospod doktor, če bi vzeli mojemu možu malo sladkorja. Ima hudo sladkorno bolezen, jaz bi pa rada vkuhavala sadje...

